

ALICE MC DERMOTT: ALGÚ

El mes de març hem marxat cap a Irlanda... literàriament. Alice Mc Dermott ens fa arribar una història narrada en 1a persona a través del personatge de Marie (o Mary) pertanyent a una família humil emigrada des d'Irlanda a Brooklyn.

La novel·la té una estructura circular: s'inaugura i es clou amb el record de Pegeen, la noia que somia que algú la prendrà en braços mentre no s'adona d'una malaltia que se li endurà la joventut i les esperances. Potser és una metàfora del sentit global de la novel·la: una comunitat on les condicions de vida són precàries però on, si l'atzar et regala una bona companyia i un esperit que faci bons equilibris entre l'acceptació i el somni, es pot assolir la felicitat terrenal.

El relat de Marie, desordenat de manera que en una segona lectura entendríem moltes més coses, ens narra la història de la seva vida estretament vinculada a la de la seva família. L'educació és modèlica: els pares es sacrifiquen perquè els fills tinguin un bon futur i això es pot veure clarament en el nom afrancesat de la filla i en la importància dels estudis que donen al noi que cada vespre els regala la recitació d'un poema. La família procura que la pobresa no rebaixi els estàndards.

Si mentre a la infantesa sembla que Gabe, el germà, és el que farà gran carrera i Marie, la noia, és la que es debat entre la ignorància i la rebel·lió, al final de la novel·la és Marie el clar flotador d'un home enfonsat. Gabe haurà estudiat per capellà però la frustració que li provoca la manca de transigència eclesiàstica entre els membres de la seva petita parròquia el duran a renegar dels hàbits. Aquesta amarga renúncia juntament amb una homosexualitat reprimida duen Gabe a les portes del suïcidi.

Marie, en canvi, té una evolució més positiva: la sort d'un rebuig amorós (que feia esgarrifar al lector del segle XXI) la duen a treballar en una funerària que li és porta oberta a la coneixença humana. Això i la sort de trobar un gran amor la fan sobreviure als seus propis prejudicis, a les dificultats de la manca de salut dels seus ulls i al necessari progrés de les persones i els temps.

La narrativa de Mc Dermott és confortable, no ens posa en grans debats ni tensiona en excés la intriga narrativa. La lectura és un passeig suau que deixa un regust dolç al record.

Que tingueu una bona lectura!

Muntsa Farré